

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 38
Din data de 13.01.2016

Dosar nr.: 343/2015

Petiția nr.: 3735/28.05.2015

Petent:, prin reprezentant avocat I R-M

Reclamat: Ministerul Educației și Cercetării Științifice; Universitatea din Oradea, Facultatea de Medicină și Farmacie

Obiect: Anularea diplomelor de studii pe motiv că nu a existat la dosar "Scrisoarea de Accept"

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petenților

I.1.1....., domiciliul ales pentru corespondență la Cabinet de Avocat I R M,

I.1.2....., domiciliul ales pentru corespondență la Cabinet de Avocat I R M, București,

I.1.3....., domiciliul ales pentru corespondență la Cabinet de Avocat I R M,

I.1.4....., domiciliul ales pentru corespondență la Cabinet de Avocat I R M,

.1.5....., domiciliul ales pentru corespondență la Cabinet de Avocat I RM,

I.2. Numele și reședința reclamatelor

I.2.1. Ministerul Educației și Cercetării Științifice, București, Str. Gen. Berthelot, nr. 28-30, Sector 1,

I.2.2. Universitatea din Oradea, Facultatea de Medicină și Farmacie, Oradea, str. P-ța 1 Decembrie, nr. 10, județ Bihor

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petenții arată faptul că părțile reclamate le-au anulat diplomele de studii pe motiv că nu a existat la dosar "Scrisoarea de Accept"

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 3735/23.06.2015 au fost citați petenții, prin reprezentant, pentru termenul din data de 07.07.2015. La termen, petenții nu s-au prezentat.

3.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 4351/23.06.2015 a fost citată partea reclamată Ministerul Educației și Cercetării Științifice, prin reprezentant, pentru termenul din data de 07.07.2015. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 4351/23.06.2015 a fost citată partea reclamată Universitatea din Oradea, Facultatea de Medicină și Farmacie, prin reprezentant, pentru termenul din data de 07.07.2015. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.5. Prin adresa înregistrată cu nr. 4731/09.07.2015 au fost citați petenții, prin reprezentant, pentru termenul din data de 23.07.2015. La termen, petenții s-au prezentat.

3.6. Prin adresa înregistrată cu nr. 4731/09.07.2015 a fost citată partea reclamată Ministerul Educației și Cercetării Științifice, prin reprezentant, pentru termenul din data de 23.07.2015. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.7. Prin adresa înregistrată cu nr. 4731/09.07.2015 a fost citată partea reclamată Universitatea din Oradea, Facultatea de Medicină și Farmacie, prin reprezentant, pentru termenul din data de 23.07.2015. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.8. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Prin sesizarea formulată, petenții susțin că la înscrierea la cursuri le-a fost menționată o listă de documente pe care le-au prezentat în totalitatea lor, dovadă fiind înmatricularea acestora în anul universitar respectiv și susținerea examenelor aferente acestuia.

Petenții precizează că, după finalizarea celor 6 ani de studii au susținut și promovat examenul de licență, în urma căruia li s-au eliberat Diplomele de Licență, conform cărora urma să înceapă activitatea în Italia, ca medici stomatologi.

4.1.1.1. Susțin că la scurt timp după eliberarea diplomelor și după verificarea implicită a legalității situației acestora au fost înștiințați că în urma unui control efectuat de Corpul de Control al Ministerului Educației Naționale, s-a constatat că la momentul înmatriculării nu exista Scrisoarea de Accept, aceasta fiind prezentată ulterior; astfel s-a constatat că înmatricularea petenților nu s-a făcut în mod legal, în acest sens fiind emisă o adresă prin care se solicita anularea diplomelor.

Aceștia susțin că la momentul desfășurării controlului, în aceeași situație se aflau mai mulți studenți italieni, în privința cărora nu au existat obiecții, cu toate că situația acestora fusese adusă la cunoștința acestei instituții încă din anul 2009.

În urma controlului efectuat a fost întocmit un raport (raportul nr. 69/CCM/2011, privind controlul dispus la Facultățile de Medicină și Farmacie, efectuat în baza Legii educației naționale nr. 1/2011, a H.G. nr. 536/2011, privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Regulamentului de organizare și desfășurare a activității de control, aprobat prin OMEDC nr. 5672/13.02.2005), care propunea anularea diplomelor de licență ale acestora și interzicerea dreptului de a profesa, pentru lipsa Scrisorii de Accept; astfel s-a dispus de către Universitatea din Oradea anularea diplomelor (în data de 14.09.2011 Senatul universității a supus la vot propunerea de anulare a diplomelor, care a fost admisă). În urma celor întâmplate, petenții susțin că au contestat anularea diplomelor în instanță, dar instanța a menținut deciziile de anulare a diplomelor (Decizia 3699/CA/2013-R a Curții de Apel Oradea).

Petenții se compară cu alți colegi de-ai acestora, care fiind într-o situație identică, pot profesa, au primit diplomele și, în plus, au primit și recomandare din partea Ministerului Educației și Cercetării către Ministerul Sănătății din Italia în vederea autorizării spre a putea profesa ca medic dentist.

4.1.1.2. Petenții susțin că situația lor este singulară, deoarece aceleași motive care în cazul acestora au condus la anularea diplomelor (absența Scrisorii de înmatriculare la înmatriculare și a testului de competență lingvistică), în cazul celorlalți colegi nu au contat, ministerul considerând că „Lipsa Scrisorii de Accept la înmatriculare nu aduce atingere formării legale în profesia de medic dentist”. Menționează că doar în cazul acestora, atât ministerul, cât și universitatea au solicitat și obținut anularea diplomelor de licență, exclusiv pentru aceste motive. Consideră că respectivul control a avut ca tematică verificarea legalității efectuării studiilor de către studenții italieni, verificare fiind, în opinia acestora, în mod arbitrar, fiind propusă în mod selectiv și discriminatoriu anularea diplomelor de licență numai în cazul unora dintre studenți pentru lipsa Scrisorii de Accept la înmatriculare; susțin că în cazul altor colegi lipsa scrisorii „nu aduce atingere formării legale în profesia de medic dentist”.

Petenții consideră că ministerul a avut o poziție contradictorie în aceeași problemă, în raport cu aceștia și în comparație cu alți colegi, verificarea legalității studiilor făcându-se în mod diferențiat în funcție de anumite criterii care nu le-au fost aduse la cunoștință și care arată că nu a existat egalitate de șanse și tratament în ceea ce îi privește.

Petenții atașează documente la dosar.

4.1.2. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 4611/03.07.2015, petenții, prin reprezentant, solicită un nou termen de audieri.

4.1.3. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 5026/23.07.2015, petenții, prin reprezentant, susțin că Ministerul Educației Naționale nu aduce niciun argument și nu face nicio referire la studenții pe care aceștia i-au indicat și care au avut parte de un tratament favorabil; nu aduce nici un fel de argument nici în ceea ce privește criteriile pe baza cărora ministerul a verificat legalitatea studiilor, această verificare făcându-se în mod discriminatoriu și diferențiat, fără a exista o egalitate de tratament și de șanse în ceea ce îi privește; susțin că aceeași instituție a avut concomitent o poziție contradictorie în aceeași problemă, în raport cu aceștia și comparativ cu alți colegi de-ai lor.

Reiterează faptul că au fost exercitate acțiuni de discriminare asupra acestora, prin modul diferențiat de soluționare a problemei, arătând că doar lor le-a fost contestată întreaga perioadă de școlarizare și doar lor le-au fost anulate diplomele de licență în urma absolvirii examenului final, pentru lipsa unor documente care nu au existat anterior înmatriculării în cazul mai multor colegi, însă aceștia nu au avut nici un fel de consecințe.

4.1.4. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 5027/23.07.2015, petenții, prin reprezentant, solicită respingerea excepției tardivității, invocată de Universitatea din Oradea, având în vedere faptul că aceștia au avut cunoștință despre faptul că sunt victime ale unor tratamente discriminatorii doar când au fost în măsură să facă o comparație cu ceilalți colegi cărora, în ciuda faptului că se aflau într-o situație identică, nu li s-au anulat diplomele de licență. În acest sens, petenții exemplifică recunoașterea studiilor studentului AM (a cărui scrisoare de accept era menționată împreună cu a acestora în Decizia de Înmatriculare nr. 1195/07.10.2003 ca fiind „în curs de rezolvare”), care s-a făcut prin publicarea pe site-ul Ministerului Sănătății din Italia a Decretului de recunoaștere a studiilor acestuia și de acordare a dreptului de liberă practică în data de 19.08.2014.

În ceea ce privește excepția autorității de lucru judecat, petenții menționează că CNCD nu este un organ jurisdicțional, ci are atribuții de constatare și sancționare a unor fapte de discriminare; solicită respingerea excepției invocate de către partea reclamată.

4.1.5. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 6461/06.10.2015, petenții, prin reprezentant, arată criteriile de discriminare care au generat diferența de tratament aplicată acestora, față de alte persoane aflate în situații analoage sau similare și susțin că asupra lor s-au efectuat acte de discriminare pe baza faptului că aparțin unei categorii sociale defavorizate, comparativ cu alte categorii de persoane privilegiate; înțelegând prin aceasta categoria de studenți străini ai mai multor universități din România, care s-au înscris după absolvirea facultății la diverse Colegii ale Medicilor în România și au primit recomandări de la acestea, adresate Ministerului Educației Naționale din România.

Astfel, petenții susțin că în cazul mai multor studenți străini, care la momentul controlului aveau aceeași situație școlară ca a acestora, însă erau înscriși la diverse Colegii ale Medicilor teritoriale din România, Ministerul Educației din România a ajuns la concluzia că diplomele de licență ale acestora au fost obținute în mod legal și pot profesa în Italia.

Petenții precizează faptul că pentru respectivii studenți a existat solicitarea autorităților italiene de a le fi anulate diplomele de licență (existând informații că și diplomele acestora au fost obținute în mod fraudulos), dar ca urmare a recomandării Colegiului Medicilor în care aceștia erau înscriși concluzia Ministerului Educației Naționale a fost că diplomele au fost obținute în mod legal.

De asemenea, reiterează faptul că se consideră discriminați deoarece au fost anulate diplomele de licență în mod selectiv ale celor care nu erau înscriși în Colegiul Medicilor din România, chiar dacă au fost constatate aceleași probleme ca cele ale petenților.

Petenții depun înscrisuri la dosar.

4.1.6. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 8045/21.12.2015, petenții, prin reprezentant, reiterează cele susținute în punctele de vedere depuse anterior. Reiterează, de asemenea, și criteriul menționat mai sus.

De asemenea, consideră că și Universitatea din Oradea a acționat discreționar, fără a face aplicarea principiilor de drept care o guvernau; reaua intenție a universității fiind dovedită și de depunerea în prezentul dosar a unor documente care fac referire la un dosar penal, care s-a aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, în care mai multe diplome de licență ale unor studenți italieni ai acestei universități au fost anulate, fiind declarate false. Consideră că aceste documente au fost depuse în scop tendențios, în scopul inducerii ideii unor fapte penale care ar fi fost comise de petenți.

Petenții aduc în discuție dispozițiile prevederilor art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dispoziții cuprinse în Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, dispozițiile cuprinse în art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Petenții susțin că, în prezenta cauză, părțile reclamate nu au adus nici un fel de justificări care ar fi putut stabili că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare

4.2. Susținerile Universității din Oradea

4.2.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 4613/03.07.2015, Universitatea din Oradea, prin reprezentant, invocă:

- excepția tardivității formulării sesizării. În acest sens, susține că petenții au luat la cunoștință de Raportul Corpului de Control al ministerului și de actele administrative emise prin care s-a dispus anularea diplomelor de licență în anul 2011;

- excepția autorității de lucru judecat. În acest sens, susține că petenții au formulat acțiune în contencios administrativ prin care au solicitat anularea actelor administrative emise de aceasta, instanța respingând acțiunea petenților (decizie definitivă și irevocabilă dată de

Curtea de Apel Oradea). Face trimitere la jurisprudența CEDO, potrivit căreia obligația de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitiv, autoritățile neputând pune problema soluționată prin hotărâre definitivă

4.2.1.1. Pe fond, solicită respingerea sesizării ca fiind neîntemeiată. În acest sens, partea reclamată susține că nu a săvârșit nicio discriminare, toți studenții fiind tratați în mod egal și fără nicio deosebire. Susține că, urmare a solicitărilor formulate de minister, trimite acestuia, pentru fiecare student, dosarul personal privind parcursul școlar în vederea analizării acestuia de forul superior, care în baza atribuțiilor ce îi revin conform prevederilor legale decide cu privire la conformitatea legalității studiilor.

4.2.1.2. Susține că, în conformitate cu prevederile legale, Ministerul Educației și Cercetării Științifice are rolul de a monitoriza și verifica direct sau prin organismele abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară și asigurarea calității în învățământul superior. Astfel, după efectuarea controalelor efectuate de către minister la Universitatea din Oradea, s-a constatat că petenții au desfășurat studii fără a fi îndeplinite toate cerințele prevăzute de legislația în domeniu; ministerul a solicitat universității anularea diplomelor pentru care școlarizarea a fost realizată cu încălcarea legii.

În acest sens, partea reclamată susține că, în conformitate cu prevederile legale (art. 10 din Legea nr. 288/1993 privind școlarizarea în România a cetățenilor din alte țări; art. 2 din Ordinul 4501/2003, privind aprobarea metodologiilor privind înscrierea la studii a cetățenilor străini, a cetățenilor străini de origine etnică română și a cetățenilor români cu domiciliul în străinătate la instituțiile de învățământ superior particular acreditate din România; art. 45 alin. 1 și 2 din Ordonanța de Urgență nr. 194/2002 privind regimul juridic al studenților străini în România; art. 10 din Ordonanța nr. 73/2000 privind organizarea în universități a unor formațiuni de studiu complet în limbi de mare circulație internațională), studentul străin are obligația de a se prezenta anterior începerii studiilor la Ministerul Educației și Cercetării Științifice, pentru obținerea scrisorii de acceptare la studii. Precizează că petenții nu s-au prezentat la Ministerul Educației în vederea obținerii scrisorii, aceștia obținând Scrisoarea de Accept ulterior înmatriculării.

4.2.1.3. Partea reclamată menționează că în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 3 din Ordinul MEN nr. 3266/1998, act normativ în vigoare la data înmatriculării petenților, rectorul poate emite decizia de înmatriculare a studentului străin doar după primirea aprobării scrise din partea ministerului; menționează că, în conformitate cu prevederile pct. 2 și 3 din precizările privind Ordinul MEN nr. 3266/1998, cetățenii străini puteau fi înscriși în învățământul universitar doar după absolvirea anului premergător în cadrul căruia își însușesc cunoștințele necesare de limba română fiind exceptați de la obligativitatea de a prezenta certificatul de absolvire a anului premergător doar persoanele care prezintă acte de studii românești sau cei care au promovat atestatul de limba română organizat anual cu o comisie inter universitară, iar înscrierea la studii universitare se încheia la data de 01 noiembrie.

4.2.1.4. Susține că niciunul dintre petenți nu întruneau condițiile legale pentru a fi înscriși la studii în România, astfel încât era necesară aplicarea prevederilor art. 146 din Legea educației naționale nr. 1/2011.

Partea reclamată menționează că pe baza constatărilor rapoartelor de control și dispozițiilor date, aceasta a făcut aplicarea art. 146 din Legea nr. 1/2011; menționează că s-au constatat mai multe nereguli privind parcursul școlar al petenților în urma controlului efectuat.

4.2.2. Prin intermediul înscrisurilor înregistrate sub nr. 5995/17.09.2015, nr. 5999/17.09.2015, nr. 6038/18.09.2015, partea reclamată formulează concluzii scrise.

Astfel, solicită admiterea excepțiilor invocate de către aceasta în cuprinsul punctului de vedere înregistrat sub nr. 4613/03.07.2015.

În ceea ce privește excepția tardivității formulării sesizării, partea reclamată susține că petenții au luat la cunoștință de raportul Corpului de Control al Ministerului Educației din 2011 și nu în anul 2015 așa cum susțin aceștia.

În ceea ce privește excepția autorității de lucru judecat, partea reclamată susține că, având în vedere faptul că petenții au formulat acțiune în contencios administrativ prin care au solicitat anularea actelor administrative emise de către aceasta, iar instanța investită cu soluționarea litigiului a respins acțiunea petenților, menținând actele administrative emise. În acest sens, susține că în concordanță cu jurisprudența CEDO, hotărârea trebuie să fie respectată și aplicată indiferent de rezultatul procesului și că obligația de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitivul acesteia, iar autoritățile nu pot repune în discuție problema soluționată prin hotărâre definitivă.

Pe fond, partea reclamată reiterează cele susținute în cuprinsul punctului de vedere depus anterior; susține că în ceea ce privește fiecare dintre persoanele nominalizate în plângerea petenților, aceasta a transmis ministerului, urmare a solicitărilor acestuia, dosarul privind parcursul școlar al acestora, fără nicio discriminare.

4.2.3. Prin intermediul înscrisurilor înregistrate sub nr. 7030/02.11.2015 și nr. 7077/04.11.2015, partea reclamată răspunde la precizarea criteriilor de discriminare invocate de petenți și solicită admiterea excepțiilor de tardivitate și autorității de lucru judecat, invocate de aceasta în cuprinsul apărărilor depuse anterior. Pentru motivarea celor două excepții menționate, partea reclamată reiterează cele susținute mai sus.

Partea reclamată depune înscrisuri la dosar.

4.3. Susținerile Ministerului Educației și Cercetării Științifice

4.3.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 4658/07.07.2015, Ministerul Educației și Cercetării Științifice susține că, în conformitate cu prevederile art. 216, lit. c din Legea nr. 1/2011 are rolul de a monitoriza și verifica direct sau prin organisme abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară, managementul financiar, etica universitară și asigurarea calității în învățământul superior.

4.3.1.1. Ministerul susține că necesitatea asigurării unui învățământ superior de calitate este dată și de necesitatea ca diplomele eliberate de universitățile din sistemul național de învățământ superior din România să fie recunoscute în alte state și în mod special în Uniunea Europeană.

4.3.1.2. Menționează faptul că, din anul 2010, Ministerul Sănătății din Italia a solicitat, periodic, Ministerului Educației din România verificarea autenticității și legalității parcursului universitar al cetățenilor italieni care au intenționat să obțină recunoașterea în Italia a diplomelor de licență obținute în România. Astfel, în baza acestor solicitări au fost întreprinse acțiuni de verificare și control la mai multe instituții de învățământ superior și a adoptat măsurile necesare, conform legislației specifice aflate în vigoare la momentul respectiv, instituțiile de învățământ superior efectuând verificări interne. Potrivit rapoartelor întocmite s-a constatat, printre alte nereguli, că la data înscrierii la studii, petenții nu au îndeplinit o condiție legală imperativă și anume primirea scrisorii de acceptare din partea Ministerului de resort. Conform legislației aplicabile, cetățenii străini puteau fi înscriși în învățământul universitar doar după absolvirea anului pregătitor în cadrul căruia își însușesc cunoștințele necesare de limba română, fiind exceptați de la obligația de a prezenta certificatul de absolvire a anului

pregătitor doar persoanele care prezintă acte de studii românești sau cei care au promovat testul de limba română organizat anual cu o comisie interuniversitară.

4.3.1.3. Susține că niciunul dintre petenți nu întrunea condițiile pentru a fi înscriși la studii în România; la momentul emiterii deciziilor de înmatriculare nu exista acceptul Ministerului de Resort pentru ca petenții să urmeze studii în România, petenții fiind înmatriculați în I an universitar 2003-2004, acceptul din partea MECT fiind emis în anul 2005 (41577/septembrie 2005), pentru anul universitar 2005/2006, sau chiar în 2009 (în cazul petentului Convertito Armando; în cazul acesta, prin adresa nr. 84426/04.11.2009 se stipulează că documentul de studii italian îi dă dreptul să urmeze cursuri de licență în România, dar nu reprezintă un accept de primire la studii în înțelesul Legii nr. 288/1993, republicată și al OUG nr. 194/2002).

4.3.1.4. Partea reclamată susține că cererile de înscriere în anul I de studiu pentru petenții De Stasio Pasquale, Manfredi Franco, Convertito Armando și Muscia Giovani au fost depuse în data de 16.01.2004, deși anul universitar începuse la data de 01.10.2004; certificatele de competență lingvistică pentru petenți au fost emise la 5 ani după înmatriculare; după 5 ani de studii exclusiv în limba română, petenții au reușit să obțină doar punctajul minim la examinarea cu ocazia acordării certificatului de competență lingvistică.

Partea reclamată precizează că, în urma măsurilor ferme luate de Ministerul Educației, prin controlul efectuat la instituțiile de învățământ superior, autoritățile italiene au anunțat că renunță la solicitarea derogării de la recunoașterea automată a diplomelor din România în UE, problema diplomelor obținute prin mijloace frauduloase fiind astfel închisă.

Astfel, ministerul a întreprins o serie de modificări legislative pentru a preîntâmpina apariția unor noi situații de acest gen.

4.3.2. Prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 5009/22.07.2015, Ministerul Educației și Cercetării Științifice reiterează cele susținute prin intermediul înscrisului înregistrat sub nr. 4658/07.07.2015.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că obiectul petiției vizează anularea diplomelor de studii pe motiv că nu a existat la dosar „Scrisoarea de Accept”

5.2. **În drept**, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, va proceda conform dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, astfel „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra **excepțiilor de procedură**, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.” și ale **art. 64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent...(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

5.3. Astfel, Colegiul reține că în plângerea acestora, petenții susțin că în urma Raportului Corpului de Control al Ministerului Educației și Cercetării Științifice nr. 69/CCM/2011 se propunea anularea diplomelor de licență și interzicerea dreptului de a profesa pentru lipsa Scrisorii de Accept.

Petiționarii se compară cu alți colegi de-ai acestora, care fiind într-o situație similară, pot profesa și au primit diplomele.

Ca și criteriu de discriminare, petenții susțin că aparțin unei categorii sociale defavorizate, comparativ cu alte categorii de persoane privilegiate; prin aceasta înțelegând

categoria de studenți străini ai mai multor universități din România, care s-au înscris, după absolvirea facultății, la diverse Colegii ale Medicilor din România și au primit recomandări de la acestea, adresate Ministerului Educației Naționale din România. De asemenea, Colegiul reține și faptul că petiționarii au susținut faptul că au avut la cunoștință faptul că sunt victime ale unor tratamente discriminatorii, doar când au fost în măsură să facă o comparație cu ceilalți colegi cărora nu li s-au anulat diplomele de licență. În acest sens, aceștia au situația recunoașteri studiilor studentului A M (a cărui scrisoare de accept era menționată împreună cu a acestora în Decizia de Înmatriculare nr. 1195/07.10.2003 ca fiind „în curs de rezolvare”), care s-a făcut prin publicarea pe site-ul Ministerului Sănătății din Italia a Decretului de recunoaștere a studiilor acestuia și de acordare a dreptului de liberă practică în data de 19.08.2014

Colegiul reține apărările invocate de Universitatea din Oradea, prin intermediul cărora a fost adus la cunoștință faptul că petenții au luat la cunoștință de Raportul Corpului de Control al Ministerului Educației Naționale din România și de actele administrative emise, prin care s-a dispus anularea diplomelor de licență, în anul 2011.

Colegiul director ține seama și de faptul că, în cuprinsul Deciziei nr. 3699/CA/2013-R dată de Curtea de Apel Oradea, au fost reținute următoarele: *“De asemenea, recurenții învederează că au solicitat instanței să aibă în vedere modul discriminator în care Ministerul Educației și Cercetării din România a tranșat problema reclamanților, având în vedere că, în urma controlului efectuat de către această autoritate, a fost solicitată Universității Oradea anularea diplomelor de licență numai pentru reclamanții din prezenta cauză, cu toate că mai mulți studenți italieni, din aceeași promoție cu eclamanții, au avut aceeași situație cu aceștia, respectiv nu au avut scrisoare de accept la înmatriculare și nici certificat de competență lingvistică obținut anterior înmatriculării.”*

5.4. În cauză, Colegiul ia act de invocarea excepției de tardivitate de către Universitatea din Oradea, urmând a se pronunța, cu precădere, asupra acestei excepții. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațiune tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade determinate de timp. În acest sens, Colegiul observă că, astfel cum arată partea reclamată, Universitatea din Oradea, presupusele fapte de discriminare au fost săvârșite în anul 2011, în urma întocmirii Raportului nr. 69/CCM/2011, petenții având cunoștință despre aceste lucruri.

5.5. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

5.6. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 3735 din 28.05.2015, Colegiul observă că, față de modalitatea în care este redactată plângerea, faptele deduse soluționării s-au produs în perioada anului 2011.

5.7. În raport cu competențele sale statuate prin O.G. nr. 137/2000 republicată, Colegiul constată că de la data respectivelor acte sau fapte, respectiv a datei de la care putea lua cunoștință petenții de aceste măsuri, inclusiv a consecințelor subsecvente ce s-au produs ulterior și data cererii sale adresate Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării s-a depășit în mod vădit termenul legal prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000. Ca atare, Colegiul urmează să admită excepția tardivității introducerii plângerii.

5.8. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.9. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.10. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.11. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petenților li s-a încălcat un drept recunoscut de lege, în baza unui criteriu interzis, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate.

În acest sens, Colegiul reține că dreptul încălcat, în opinia petenților, este dreptul de a profesa, iar criteriul care a stat la baza tratamentului diferit, de asemenea, în opinia petenților este legat de faptul că aparțin unei categorii sociale defavorizate, comparativ cu alte categorii de persoane privilegiate; prin aceasta înțelegând categoria de studenți străini ai mai multor universități din România, care s-au înscris, după absolvirea facultății, la diverse Colegii ale Medicilor din România și au primit recomandări de la acestea, adresate Ministerului Educației Naționale din România

Comparabilitatea avută în vedere de petenți este cea legată de colegii acestora care, fiind într-o situație identică, pot profesa și au primit diplomele de licență. În acest sens, petenții susțin că părțile reclamate au aplicat un tratament diferențiat unor categorii de persoane aflate în poziții/situații egale.

Pe de altă parte, părțile reclamate susțin că între petenți și ceilalți colegi, invocați în cauză pentru comparabilitate, nu există condiții de egalitate, întrucât petenții nu întreuneau condițiile pentru a fi înscriși la studii în România.

Colegiul director reține că necesitatea asigurării unui învățământ superior de calitate este dată și de necesitatea ca diplomele eliberate de universitățile din sistemul național de învățământ superior din România să fie recunoscute în alte state și în mod special în Uniunea Europeană. Astfel, în conformitate cu prevederile legale, Ministerul Educației și Cercetării Științifice are rolul de a monitoriza și verifica direct, sau prin organisme abilitate în acest sens, respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară și asigurarea calității în învățământul superior. După efectuarea controalelor efectuate de către minister la Universitatea din Oradea, s-a constatat că petenții au desfășurat studii fără a fi îndeplinite toate cerințele prevăzute de legislația în domeniu; ministerul solicitând universității anularea diplomelor pentru care școlarizarea a fost realizată cu încălcarea legii.

5.12. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, neexistând un criteriu de discriminare, nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petenți, nu s-a săvârșit nicio faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de tardivitate, invocată de către Universitatea din Oradea
2. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Motivat și redactat: P.F.M./B.B.

Data: 04.02.2016

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.